

LBRIS

We know
books

Prietenii
mei
animalele

Tudor **Cozari**

Ariciul comun

E n c i c l o p e d i e

pentru copii

Știință

Ariciul comun – ce cunoaștem despre el?

- ESTE ȚEPOS, ACOPERIT CU NUMEROASE ACE;
- SE FACE GHEM ATUNCI CÂND SE AFLĂ ÎN PERICOL SAU ESTE DERANJAT;
- ESTE UN ANIMAL NOCTURN, DE ACEEA ÎN TIMPUL ZILEI SE ÎNTÂLNEȘTE MAI RAR.

Capul ariciului nu este acoperit cu țepi, ci cu peri aspri.

Cam acestea ar fi, probabil, cunoștințele oamenilor despre acest animal drăguț.

Totuși, trebuie să știm că ariciul este, în primul rând, un mamifer: naște pui și îi hrănește cu lapte, așa cum fac, de exemplu, pisicile sau câinii.

Ariciul are creierul relativ slab dezvoltat, din această cauză fiind o pradă ușoară pentru mulți dușmani. Pentru a putea supraviețui iernii, cade într-un somn adânc, asemenea urșilor, șerpilor sau broaștelor. Picioarele au câte cinci degete, însă aricii calcă pe toată talpa, de aceea se mișcă destul de încet. Pentru a scăpa de dușmani și de concurenți, este activ mai ales noaptea – atunci când „neprietenii” lui dorm. Când este atacat de vulpi, câini, lupi, râși sau de alți prădători, ariciul se face ghem, transformându-se într-o „gogoasă” țepoasă, pe care nimeni nu o mai poate atinge.

Ariciul este foarte mândăcios. Spre iarnă, când hrana se rărește și frigul devine greu de îndurat, ariciul își pregătește un culcuș calduros, în care va dormi pentru a-și economisi rezervele de energie.

Ariciul comun este întâlnit în diverse medii: de la păduri și câmpii până în sate și orașe, unde populează parcurile sau grădinile publice. Adesea poate fi observat în apropierea locuințelor oamenilor, fiind uneori adoptat chiar și ca animal de companie. Datorită rolului său ecologic esențial, în special prin combaterea insectelor și a altor dăunători, acest mic mamifer a câștigat pe bună dreptate simpatia oamenilor.

Ariciul comun – alte lucruri importante despre el...

În timp ce partea superioară a corpului este acoperită cu țepi, pe partea inferioară se află doar peri aspri, care nu îi împiedică mobilitatea.

ARICIUL ESTE RUDĂ APROPIATĂ CU CÂRTIȚA ȘI CHIȚCANUL COMUN. ARE O LUNGIME DE 20-30 CM ȘI O GREUTATE DE 700-900 G.

Masculii sunt, de regulă, mai mari decât femelele. Corpul este acoperit cu ace lungi, de aproximativ 3 cm, orientate în direcții diferite. Acest înveliș țepos îl apără de dușmani precum ulii, bufnițe, lupi sau vulpi.

Pe bot și, parțial, pe cap are peri scurți și aspri, în timp ce pe abdomen aceștia sunt mai lungi, mai moi și cresc în smocuri. Pielea ariciului este groasă, iar sub ea se află un strat generos de grăsime. Aceste rezerve prețioase îi sunt de mare folos, mai ales în timpul somnului de iarnă.

Pe tălpi și la nivelul cozii are glande speciale care secretă o substanță cu un miros distinctiv, utilizat în calitate de stimul esențial în comunicarea cu alți arici. Botul alungit și mereu umed îi intensifică simțul mirosului; cu ajutorul acestuia își caută hrana: șoareci, insecte, viermi și alte animale mici. Ochii și